

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI 2014/21/UE
z dnia 6 lutego 2014 r.
określająca minimalne warunki i unijne klasy sadzeniaków przedbazowych
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z każdym cyklem rozmnażania sadzeniaki stopniowo akumulują choroby. Właściwe funkcjonowanie systemów produkcji sadzeniaków wymaga zatem zdrowego materiału wyjściowego, rozmnażanego przy minimalnym stopniu degeneracji.
- (2) Różne krajowe normy produkcji sadzeniaków przedbazowych stanowią przeszkodę dla wprowadzania takich ziemniaków do obrotu w Unii i utrudniają funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Należy zatem określić minimalne warunki, na jakich sadzeniaki przedbazowe można wprowadzać do obrotu w Unii. Warunki te powinny dotyczyć chorób, objawów, wad i wymogów dotyczących produkcji sadzeniaków przedbazowych, oraz partii tych sadzeniaków, co zapewni produkcję i wprowadzanie do obrotu zdrowych sadzeniaków przedbazowych wysokiej jakości.
- (3) W świetle postępu technicznego i naukowego w warunkach tych należy uwzględnić normę Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) dotyczącą wprowadzania do obrotu i kontroli jakości handlowej sadzeniaków oraz stosowne normy Międzynarodowej konwencji ochrony roślin (IPPC) i Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin (EPPO). Normy te przyczyniają się do ułatwienia międzynarodowego handlu, wspierania wysokiej jakości produkcji, poprawy rentowności i ochrony interesów konsumentów.
- (4) Ze względu na praktyki produkcyjne dostawców oraz wymogi użytkowników sadzeniaków przedbazowych w minimalnych warunkach dla tych ziemniaków należy także uwzględnić możliwość wprowadzania ich do obrotu w ramach unijnych klas. Do sadzeniaków przedbazowych zastosowanie powinny mieć dwie unijne klasy („unijna klasa PBTC” i „unijna klasa PB”), zgodnie z dotychczasowymi praktykami produkcyjnymi dotyczącymi sadzeniaków przedbazowych klasy PBTC i sadzeniaków przedbazowych klasy PB. W odniesieniu do

poszczególnych klas należy zatem przyjąć różne warunki dotyczące chorób, objawów, wad, wymogów produkcyjnych i pokoleń.

- (5) Aby zasady te były skuteczne, powinny one również określać przepisy dotyczące urzędowego badania i urzędowych ocen polowych.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „roślina mateczna” oznacza zidentyfikowaną roślinę, z której pobiera się materiał przeznaczony do rozmnażania roślin;
- 2) „mikrorozmnażanie” oznacza praktykę polegającą na szybkim rozmnażaniu materiału roślinnego w celu wytworzenia dużej liczby roślin, z wykorzystaniem kultury *in vitro* zróżnicowanych pąków liściowych lub merystemów pobranych od danej rośliny.

Artykuł 2

Minimalne warunki dla sadzeniaków przedbazowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby sadzeniaki spełniały następujące warunki minimalne:
 - a) pochodzą od roślin matecznych wolnych od następujących organizmów szkodliwych: *Pectobacterium* spp., *Dickeya* spp., wirus liściozwoju, wirus A ziemniaka, wirus M ziemniaka, wirus S ziemniaka, wirus X ziemniaka i wirus Y ziemniaka;
 - b) są wolne od oznak czarnej nóżki;
 - c) liczba uprawianych roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie przekraczają łącznie 0,01 %;
 - d) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki infekcji wirusowej nie przekracza 0,5 %;
 - e) liczba uprawianych roślin wykazujących oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie przekracza 0,1 %;
 - f) maksymalna liczba pokoleń w polu wynosi cztery.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60.

2. Państwa członkowskie stanowią, że sadzeniaki przedbazowe można wprowadzać do obrotu jako należące do „unijnych klas PBTC” i „unijnej klasy PB” zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

3. Zgodność z wymogami ust. 1 lit. b), c) i e) sprawdza się w drodze urzędowych ocen polowych. W razie wątpliwości oceny te uzupełnia się urzędowymi badaniami liści.

Jeżeli wykorzystywane są metody mikrorozmnażania, zgodność z ust. 1 lit. a) sprawdza się w drodze urzędowego badania rośliny matecznej lub badania rośliny matecznej przeprowadzonego pod urzędowym nadzorem.

Jeżeli wykorzystywane są metody selekcji klonalnej, zgodność z ust. 1 lit. a) sprawdza się w drodze urzędowego badania linii klonalnej lub badania linii klonalnej przeprowadzonego pod urzędowym nadzorem.

Artykuł 3

Minimalne warunki dla partii sadzoniaków przedbazowych

Państwa członkowskie stanowią, że sadzeniaki spełniają następujące warunki minimalne:

- a) ziemia i substancje obce nie przekraczają 1,0 % wagowo;
- b) liczba ziemniaków porażonych zgniliznami innymi niż bakterioza pierścieniowa lub śluzak nie przekracza 0,2 % wagowo;
- c) liczba ziemniaków z wadami zewnętrznymi, w tym z bulwami uszkodzonymi lub zniekształconymi, nie przekracza 3,0 % wagowo;
- d) liczba ziemniaków porażonych parchem zwykłym występującym na ponad jednej trzeciej ich powierzchni nie przekracza 5,0 % wagowo;
- e) liczba ziemniaków porażonych rizoktoniozą występującą na ponad 10,0 % ich powierzchni nie przekracza 1,0 % wagowo;
- f) liczba ziemniaków porażonych parchem prószystym występującym na ponad 10,0 % ich powierzchni nie przekracza 1,0 % wagowo;

g) bulwy pomarszczone z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch srebrzysty nie przekraczają 0,5 % wagowo;

h) łączna liczba ziemniaków, o których mowa w lit. b)–g), nie przekracza 6,0 % wagowo.

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2016 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Warunki wprowadzania do obrotu sadzeńników przedbazowych należących do unijnych klas PBTC i PB

- 1) Warunki dla sadzeńników przedbazowych unijnej klasy PBTC są następujące:
 - a) warunki dotyczące sadzeńników:
 - (i) w uprawie nie mogą znajdować się rośliny niezgodne z odmianą ani rośliny należące do innej odmiany;
 - (ii) w uprawie nie mogą znajdować się rośliny porażone czarną nóżką;
 - (iii) w bezpośrednim potomstwie w uprawie nie może występować infekcja wirusowa;
 - (iv) w uprawie nie mogą znajdować się rośliny wykazujące oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju;
 - (v) rośliny, włącznie z bulwami, są produkowane w drodze mikrorozmnażania;
 - (vi) rośliny, włącznie z bulwami, są produkowane w chronionym obiekcie na podłożu uprawnym wolnym od agrofagów;
 - (vii) bulw nie rozmnaża się poza pierwsze pokolenie;
 - b) w partiach nie mogą znajdować się sadzeńniki, których dotyczy którykolwiek z poniższych podpunktów:
 - (i) są porażone zgniliznami;
 - (ii) są porażone rizoktoniozą;
 - (iii) są porażone parchem zwykłym;
 - (iv) są porażone parchem prószystym;
 - (v) są nadmiernie pomarszczone z powodu odwodnienia;
 - (vi) mają wady zewnętrzne, w tym zniekształcenia lub uszkodzenia.
- 2) Warunki dla sadzeńników przedbazowych unijnej klasy PB są następujące:
 - a) warunki dotyczące sadzeńników:
 - (i) liczba roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie przekraczają łącznie 0,01 %;
 - (ii) rośliny są wolne od oznak czarnej nóżki;
 - (iii) liczba uprawianych roślin wykazujących oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie przekracza 0,1 %;
 - (iv) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki spowodowane przez dowolną infekcję wirusową nie przekracza 0,5 %;
 - b) zakres tolerancji mających zastosowanie do partii w odniesieniu do zanieczyszczeń, wad i chorób:
 - (i) sadzeńniki porażone zgniliznami innymi niż bakterioza pierścieniowa lub śluzak nie przekraczają 0,2 % wagowo;
 - (ii) sadzeńniki porażone rizoktoniozą występującą na ponad 10,0 % ich powierzchni nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (iii) sadzeńniki porażone parchem zwykłym występującym na ponad jednej trzeciej ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;

- (iv) sadzeniaki porażone parchem prószystym występującym na ponad 10,0 % ich powierzchni nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (v) bulwy pomarszczone z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch srebrzysty nie przekraczają 0,5 % wagowo;
 - (vi) sadzeniaki z wadami zewnętrznymi, w tym bulwy uszkodzone lub zniekształcone, nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (vii) ziemia i substancje obce nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (viii) łączny odsetek sadzoniaków objętych zakresem tolerancji określonych w ppkt (i)–(vi) nie przekracza 6,0 % wagowo.
-